

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jaroslava Škopka ve věci

žalobce: **REMIKO k. s.**, IČ 26359324, Muchova 240/6, 160 00 Praha 6,
zastoupeného Mgr. Filipem Toulem, advokátem, Otakarova 1427/41,
370 01 České Budějovice,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, IČ 70890366, Škroupova 18, 306 13
Plzeň,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2018, č.j. PK-DSH/4059/18,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

[I] Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou ze dne 7. 8. 2018, doručenou Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) téhož dne, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2018, č.j. PK-

DSH/4059/18 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/1990 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Klatovy, odboru dopravy–dopravního úřadu (dále jen „prvoinstanční správní orgán“), ze dne 19. 3. 2018, č.j. OD/2627/18/Ba (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“). Prvoinstančním rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 42b odst. 1 písm. s) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), kterého se dopustil dne 19. 1. 2018 v 11:30 hod. na místní komunikaci Podborské ulice v Klatovech tím, že provozoval vozidlo (návěsovou jízdní soupravu) v sestavě tahač tov.zn.MAN TGS 33.480 6x4 BLS, registrační značka X, a návěs tov. zn. SCHWARZMÜLLER KIS 3/ESK, registrační značka X, s nákladem (kamenivo), kterému byla při kontrolním vážení zjištěna největší povolená hmotnost (nápravy 1, 2, 3, 4, 5, 6) 49 873 kg, tudíž byla překročena limitní hodnota stanovená v § 37 odst. 2 písm. i) vyhlášky č. 341/2014 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 341/2014 Sb.“), a to o 1 873 kg. Dále bylo zjištěno převýšení hodnot hmotnosti u přípojného vozidla na skupinu náprav 4, 5, 6, kdy byla zjištěna hmotnost 27 992 kg, čímž došlo k překročení limitní hodnoty povolené hmotnosti u trojnápravy přípojného vozidla stanovené v § 37 odst. 1 písm. g) bod 3. vyhlášky č. 341/2014 Sb., a to o 992 kg. Žalobci byla dále uložena povinnost nahradit náklady řízení o přestupku ve výši 1 000 Kč.

2. Správní delikty právnických osob v souvislosti s provozem vozidel na pozemních komunikacích upravuje mimo jiné i zákon o pozemních komunikacích. Vyhláška č. 341/2014 Sb. upravuje právní vztahy v oblasti schvalování technické způsobilosti a technické podmínky provozu vozidel na pozemních komunikacích.
3. Správní řízení je upraveno správním řádem.

[II] Žaloba

4. Žalobce měl za to, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem. Žalovaný mj. konstatoval, že z dodatečného vyjádření Policie ČR k vznesené námitce znečištění předmětného vozidla policejní orgán uvedl, že *„kontrolované vozidlo nebylo natolik znečištěné, aby to ovlivnilo výsledek kontrolního vážení“*.
5. Stran toho žalobce odkázal na § 38 odst. 1 vyhl. č. 341/2014 Sb., kde se uvádí, že okamžitá hmotnost vozidla nebo jízdní soupravy nesmí překročit největší povolenou hmotnost vozidla nebo jízdní soupravy. V případě znečištění například blátem, sněhem nebo vodou se připouští překročení největší povolené hmotnosti vozidla nebo jízdní soupravy maximálně o 3 %.
6. Vzhledem k tomu, že z citovaného vyjádření Policie ČR je zřejmé, že kontrolované vozidlo bylo znečištěno, měla být zjištěná hmotnost kontrolovaného vozidla snížena o 3 %. Žalobce byl přesvědčen, že § 38 odst. 1 vyhl. č. 341/2014 Sb. nedává Policii ČR nebo správnímu orgánu možnost, aby sám přezkoumával, o kolik se znečištěním hmotnost vozidla zvýšila. Jednak na to není Policie ČR ani správní orgán vybaven, a ani to nelze zjistit přesně. Z tohoto důvodu obsahuje citovaná vyhláška ustanovení o tom, že v případě znečištění, a to i např. vodou, by měla být zjištěná hmotnost snížena o 3 %.
7. Ze správního spisu vyplývá, že vozidlo znečištěno bylo, ale 3 % ze zjištěné hmotnosti odečteny nebyly.

8. Zároveň měl žalobce za to, že vzhledem k zásadě *in dubio pro reo* měla být odečtena nikoliv ½ odchylky, ale odchylka celá (viz str. 8 odst. 2 napadeného rozhodnutí).
9. Žalobce byl přesvědčen, že v případě, že by byly započítány odchylky i odečet z důvodu znečištění vozidla, musel by správní orgán dospět k závěru, že vozidlo přetíženo nebylo. V tom žalobce spatřoval zásadní pochybení správních orgánů.

[III] Vyjádření žalovaného k žalobě

10. Žalovaný se k žalobě vyjádřil v podání ze dne 1. 10. 2018, Uvedl, že prvoinstanční správní orgán se nedopustil pochybení, která žalobce namítal v žalobě. Prvoinstanční rozhodnutí se dostatečně vypořádalo s námitkami, které žalobce uvedl v rámci správního řízení. Oba správní orgány dospěly v řízení k závěru, že důvody, které žalobce v rámci řízení uvedl na svoji obhajobu a na jejímž podkladě by neměl za přestupek odpovídat, nelze v žádném případě považovat za dostatečné. Argumentace uvedená v žalobě je objektivně neobhajitelná.
11. Správní orgán nemůže zasahovat do postupu vážení a provádět vyhodnocení naměřených hodnot, neboť vyhodnocení výsledku se provádí u každého váženého vozidla s přihlédnutím na získané hodnoty v rámci vážení (kontrolovaného vozidla) samostatně. Při vyhodnocení výsledků vážení se u kontrolovaného vozidla posuzuje, zda naměřený výsledek nepřesáhl specifikaci stanovenou zvláštním předpisem při jeho rozšíření dolů o polovinu intervalu nejistoty. Před posouzením, zda naměřená hodnota splňuje specifikaci danou zvláštním předpisem, se tedy od tohoto výsledku odečte polovina intervalu rozšířené nejistoty vyjádřené podle uvedeného postupu pokynu Metrologického předpisu MP 009-04, a to v čl. 6.3.1.2 Vyhodnocení výsledků vážení.
12. Celková rozšířená nejistota se skládá z nejistoty vyjádřené pomocí největší dovolené chyby zařízení v provozu (přičemž se předpokládá rovnoměrné rozdělení) a nejistoty plynoucí z vnějších vlivů. Parametrem pro odhad nejistoty plynoucí z největší dovolené chyby zařízení je hodnota ověřovacího dílku a největší dovolená chyba podle typu a konstrukce zařízení pro dané zatížení. Pro odhad hodnoty nejistoty z vnějších vlivů se použijí 1,5 % indikované hodnoty.
13. Na základě toho hodnoty získané v rámci NKV, z nichž vychází správní řízení, jsou hodnoty správné, tudíž konečné, a nelze je nijak dodatečně upravovat.
14. Způsob zjištění hodnot pro výpočet hmotnosti, včetně užití vzorců pro výpočet povolené tolerance, je technickou záležitostí a provádí se matematickým výpočtem. Hodnoty jsou odečítány kontrolním orgánem, který je k tomu oprávněn, a způsob odečtu včetně výpočtu je vyhodnocen v podobě „Dokladu o výsledku nízkorychlostního kontrolního vážení“ u kontrolovaného vozidla (soupravy). Postup vážení a vyhodnocení výsledku vážení, pokud byl proveden dle Metrologického předpisu M009-04, jehož garantem je Český metrologický institut, zbavuje správní orgán pochybnosti v rámci získaných hodnot.
15. Pro účely kontroly provozu na pozemních komunikacích vydal Český metrologický institut Metrologický předpis MP 009-04 Přenosné měřicí zařízení pro zajišťování zatížení na kolo, zatížení na nápravu a celkové hmotnosti silničních vozidel. Tento předpis není obecně závazným předpisem, přesto jej pro účely nízkorychlostního kontrolního vážení správní orgán respektuje.
16. Žalovaný vycházel z právních předpisů uvedených v zákoně o pozemních

komunikacích, prováděcí vyhlášky a metrologického předpisu, přičemž pokládal provedené vážení a jeho vyhodnocení za správně provedené s tím, že mohl v rámci řízení jen ověřit postup a porovnat získané hodnoty s hodnotami, které daný předpis uvádí.

17. Stran odečtu hodnoty ve výši 3 % u kontrolovaného vozidla, žalovaný odkázal na vyjádření Policie ČR, DI Klatovy ze dne 22. 2. 2018, č.j. KRPP-19043-11/PŘ - 2018-030406, kde bylo uvedeno, že „*pozemní komunikace byla vlhká, nicméně byla bez kaluží a v té době nepršelo*“, a proto u kontrolovaného vozidla nedošlo k takovému znečištění (vodou či bahnem), které by ovlivnilo výsledek zjištěných hodnot u kontrolovaného vozidla.
18. Protože tento případ nenastal, odchylka dle § 38 odst. 1 vyhlášky nebyla správním orgánem zohledněna. Nicméně, pokud žalobce tvrdí, že při nakládce vozidla „*natolik přšelo a voda náklad zasáhla*“, mělo to být zohledněno už v rámci naložení samotným odběratelem, neboť si mohl být vědom toho, že jeho náklad bude vlivem vody o něco těžší. Pokud tak nečinil, vědomě vozidlo přetížil už v rámci nakládky.
19. Na celou záležitost je nutné nahlížet nejen ke vztahu k žalobci a jeho právní odpovědnosti, ale především posoudit hledisko bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. Žalobce tím, že provozuje přetížená vozidla (opakovaně), bezprostředně ohrožuje ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích, čemuž se zákonodárce snaží předejít tím, že mj. stanovil hmotnostní limity vozidel (jízdních souprav) a jejichž nedodržení ohrožuje bezpečnost provozu na pozemních komunikacích.
20. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout.

[IV] Posouzení věci soudem

21. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).
22. Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního, soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
23. Podle § 75 odst. 2 věty první soudního řádu správního, soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.
24. Soud rozhodl o věci samé bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce udělil tento souhlas v souladu s § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s.
25. Žaloba není důvodná.
26. Žalobci byla prvoinstančním rozhodnutím dle § 43 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích uložena pokuta ve výši 18 000 Kč za spáchání přestupku dle podle § 42b odst. 1 písm. s) zákona o pozemních komunikacích, neboť provozoval vozidlo, jehož hmotnost převyšovala limitní hodnoty stanovené § 37 odst. 1 písm. g) bod 3. a § 37 odst. 2 písm. i) vyhlášky č. 341/2014 Sb.
27. Dle § 42b odst. 1 písm. s) zákona o pozemních komunikacích, *právníká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jako provozovatel vozidla provozuje vozidlo, jehož hmotnost převyšuje hodnoty stanovené podle zvláštního právního předpisu.*

28. Podle § 37 odst. 2 písm. i) vyhlášky č. 341/2014 Sb., *největší povolená hmotnost silničních vozidel nesmí překročit u jízdních souprav 48,00 t.*
29. Podle § 37 odst. 1 písm. g) bod 3. vyhlášky č. 341/2014 Sb., *největší povolené hmotnosti na nápravu vozidla nesmí překročit u trojnápravy přípojných vozidel součet zatížení tří náprav trojnápravy nesmí překročit při jejich větším z dílčích rozvorů jednotlivých náprav nad 1,4 m do 1,8 m včetně 27,00 t.*
30. Podle § 38 odst. 1 vyhlášky č. 341/2014 Sb., *okamžitá hmotnost vozidla nebo jízdní soupravy nesmí překročit největší povolenou hmotnost vozidla nebo jízdní soupravy. V případě znečištění například bláto, sníh nebo voda se připouští překročení největší povolené hmotnosti vozidla nebo jízdní soupravy maximálně o 3 %.*
31. Podle § 43 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, *jde-li o přestupek podle § 42b odst. 1 s) a u), činí výměra pokuty 9 000 Kč za každou započatou tunu, která překračuje největší povolenou hmotnost vozidla dle zvláštních právních předpisů. Není-li nejvyšší povolená hmotnost vozidla překročena o více než 500 kg, činí výměra pokuty 5 000 Kč. V případě, že je porušeno více mezních hodnot, je bráno na zřetel pouze nejvyšší přetížení.*
32. Žalobce namítal, že správní orgány postupovaly nesprávně, pokud nebyla započítána odchylka ve výši 3 % ze zjištěné hmotnosti vozidla dle § 38 odst. 1 vyhlášky č. 341/2014 Sb.
33. Byť jsou bláto, sníh nebo voda uvedeny v onom ustanovení pouze příkladmo, nemůže být pochyb o tom, že pro zohlednění tříprocentního překročení největší povolené hmotnosti vozidla se v tomto případě předpokládá existence neovlivnitelného zatížení (= znečištění) v důsledku nepříznivých klimatických podmínek. Dle detailních fotografií tahače registrační značky X a návěsu registrační značky X pořízených při kontrolním vážení a založených ve správním spisu, nemůže být o jakémkoliv významném znečištění vnějších stěn korby, kol, rámu a kabiny vozu řeči. Totéž platí i o návěsu. A vyjádření Policie ČR (viz výše) nelze vysvětlit tak, jak to činí žalobce, tedy že automobil byl znečištěn, a bylo tak třeba odečíst ona 3 %. Naopak, policejní orgán jasně vyjevil, že „*jízdní souprava sice jela po vlhké komunikaci, ale bez kaluží a během jízdy nepršelo, čímž nemohla být souprava natolik znečištěna vodou či blátem, aby to ovlivnilo výsledek vážení*“. Soud se s názorem na výklad policejní informace ztotožňuje se správním orgánem. Závěr policejního orgánu potvrzují i snímky založené ve správním spisu. Námitka nebyla důvodná.
34. Stran tvrzení, že vzhledem k zásadě *in dubio pro reo* měla být odečtena nikoliv ½ odchylky, ale odchylka celá, soud odkazuje na vyjádření žalovaného správního orgánu k žalobě, kdy bylo vyjeho: „*Při vyhodnocení výsledků vážení se u kontrolovaného vozidla posuzuje, zda naměřený výsledek nepřesáhl specifikaci (stanovenou zvláštním předpisem) při jeho rozšíření dolů o polovinu intervalu nejistoty. Před posouzením, zda naměřená hodnota splňuje specifikaci danou zvláštním předpisem, se tedy od tohoto výsledku odečte polovina intervalu rozšířené nejistoty vyjádřené podle uvedeného postupu pokynu Metrologického předpisu MP 009-04 a to v čl. 6.3.1.2 Vyhodnocení výsledků vážení. Celková rozšířená nejistota se skládá z nejistoty vyjádřené pomocí největší dovolené chyby zařízení v provozu (přičemž se předpokládá rovnoměrné rozdělení) a nejistoty plynoucí z vnějších vlivů. Parametrem pro odhad nejistoty plynoucí z největší dovolené chyby zařízení je hodnota ověřovacího dílku a největší dovolená chyba podle typu a konstrukce zařízení pro dané zatížení. Pro odhad hodnoty nejistoty z vnějších vlivů se použijí 1,5% indikované hodnoty.*

Na základě toho hodnoty získané v rámci NKV, z nichž vychází správní řízení, jsou hodnoty správné, tudíž konečné a nelze je nijak dodatečně upravovat. Způsob zjištění hodnot pro výpočet hmotnosti, včetně užití vzorců pro výpočet povolené tolerance, je technickou záležitostí a provádí se matematickým výpočtem. Hodnoty jsou odečítány kontrolním orgánem, který je k tomu oprávněn a způsob odečtu včetně výpočtu je vyhodnocen v podobě „Dokladu o výsledku nízkorychlostního kontrolního vážení“ u kontrolovaného vozidla (soupravy). Postup vážení a vyhodnocení výsledku vážení pokud byl proveden dle Metrologického předpisu M009-04, jehož garantem je Český metrologický institut, zbavuje správní orgán pochybnosti v rámci získaných hodnot.“

35. Soud se s těmito závěry (vyjevenými rovněž v napadeném rozhodnutí) ztotožnil. Výsledky kontrolního vážení, resp. Doklad o výsledku nízkorychlostního kontrolního vážení ze dne 19. 1. 2018 představovaly v daném případě relevantní podklad pro zahájení správního řízení a uložení sankce za zjištěný správní delikt, přičemž nebylo možné na nich cokoli měnit či korigovat. Postupu správních orgánů proto nebylo co vytknout. Ani tato námitka nebyla důvodná.
36. Vzhledem k tomu, že žádná z uplatněných námitek nebyla důvodná, soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

[V] Náklady řízení

37. Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovanému správnímu orgánu žádné specifické náklady soudního řízení nevznikly, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 24. 7. 2020

JUDr. PhDr. Petr Kuchynka. Ph.D. v.r.
předseda senátu